

JŠ

Milí přátelé,

Dovolte mi, abych vás všechny pozdravil na jubilejním zasedání zde v krásných Luhačovicích. I já jsem v tomto překrásném místě naší země déle než půl století žil a působil. Jako mladý lékař, plný elánu, jsem dostal nečekaně významný úkol vybudovat zde první diabetologické centrum v naší zemi. S velkou úctou ke svým tehdejším významným učitelům jsem se s patřičným mladistvým nadšením pustil do této zajímavé a náročné práce.

Hned od začátku jsem si uvědomil, že k úspěšné práci potřebuji nejen ochotné spolupracovníky z řad odborných lékařů a dalších zdravotnických pracovníků, ale i nadšené diabetiky, kteří se na tomto úkolu budou se mnou podílet. A tak důležitou součástí tohoto našeho díla jste se stali i Vy, kteří již jen svou přítomností a ochotou vstoupit do této nelehké činnosti tento úkol významně podpořili a stali se jeho aktivní součástí. Tento společný zájem i cíl nás po mnoha letech spojuje dodnes. Přibývají nové tváře, některé mizí v nenávratnu, jak už to v životě bývá. S některými z vás, opravdu věčně mladými diabetiky se už ani osobně neznám, ale pevně věřím, že ten osobní kontakt nahrazuje společná cesta za uskutečněním lepšího života.

Když letos na jaře před zahájením padesátých čtvrtých luhačovických Diabetologických dnů dal číst svoji zdravotní letošním účastníkům své každoroční kritické korektory, usmála se a řekla, že dnes je jiná doba a tak dlouhý projev ti nikdo poslouchat nebude, každý se zahledí do svého mobilu a bude surfovat pro sebe něco aktuálně zajímavějšího.

Tak jsem si na její kritickou připomínku vzpomněl právě nyní, když připravuji svoji zdravotní vám, svým bývalým milým pacientům, nebo aspoň virtuálním, s nimiž bych se stejně rád setkal a porozprávěl, jak lépe a účinněji vše řešit dnes, abyste mi stejně, jako mí dávní pacienti mohli posílat pozdravy, v nichž mi sdělujete, že na mne myslíte i po mnoha letech života se svým diabetem a že je vám dobře.

Prozradím vám, že jsem ve své ordinaci neměl raději ty poslušné pacienty, kteří ochotně a bez odmluvy dodržovali mé pokyny, ale stejně rád jsem se věnoval těm, kteří se podrobit mým pokynům nechtěli a nehodlali se jimi řídit. Mnohdy měli své dobré názory k léčenému postupu. A tak jsem si je zval na osobní rozhovor. A vždy se to vyplatilo mně i těm pacientům. Věřte, že i já jsem se často poučil o taktice a strategii správné léčby a přiznám se, že i my, zkušení odborníci, čerpáme někdy příliš z přísné, i když nejnovější teorie ze svého oboru a ve své praxi podceňujeme a nečerpáme z lidové moudrosti a bohaté zkušenosti našich pacientů.

Někdy je jako své nejbližší spolupracovníky v léčebném procesu podceňujeme a nevyužíváme jejich vzácnou aktivitu, Jindy zas od nich požadujeme plnění příliš náročných úkolů bez předcházející přípravy. A tak se i někdy stává, že se společná cesta lékaře a pacienta zbytečně rozchází.

Často si i ve svém vysokém věku vzpomínám na svého vzácného učitele, tehdy největšího znalce diabetologie v naší zemi, pana profesora Syllabu, který mne vždy při našem setkání překvapil novou myšlenkou zaměřenou na náš společný obor. Kladl vždy velký důraz na to, abychom my lékaři, nepřeceňovali své znalosti a k svým pacientům přistupovali s úctou a pokorou, neboť průběh každé nemoci může být u každého diabetika značně rozdílný a lékař musí vždy v předstihu na různá překvapení myslet a při tom uvažovat v širších souvislostech o příčině zdravotního stavu právě u tohoto konkrétního pacienta.

Na posledních světových kongresech se objevila celá řada významných novinek nejen v diagnostice, ale především v možnostech léčebných pokroků v diabetologii. Tak jsem se nad nimi zamýšlel, když jsem v té spojitosti myslel především na vás, věčně mladé diabetiky, jak by vám mohli závidět předchozí generace. Diabetes sice neumíme dosud zcela odstranit, stal se dokonce celosvětovým průvodcem lidstva, mluvím také často o tom, že se diabetes stal jednou z vývojových fází člověka. K řešení této otázky se přistupuje konečně mnohem kompetentněji a komplexněji. K tomuto řešení nestačí jen aktivita části lidské populace, ale musí ji přijmout za svůj úkol všechny obory lidské činnosti.

Vaše setkání sleduji se zájmem a obdivem, jak z prosté sazeničky, zasazené na moravském venkově, vyrůstá postupně překrásný strom, přinášející užitek tolika vzácným a dobrým lidem. A jsem hrdý na to, že jsem byl přítomen při zasazení těch prvních kořínků a že neuschl jako řada jiných. A věřím, že i vy jej zachováte i budoucím generacím ve prospěch zpevnění zdraví všech.

I na dálku pozoruji ve vašich tvářích zklamání, že jsem vám toho o novinkách v diabetologii, o současné prevenci, diagnostice a léčbě řekl vlastně velmi málo proti vašemu očekávání.

Nikoliv, jen jste špatně poslouchali. Neměl jsem dnes v úmyslu vám líčit detailní přístupy k tomuto tématu, ale chtěl jsem otevřít dokořán okno k celé problematice lidského života, k níž dnes bezesporu diabetes patří, jako vývojová fáze lidství.

Mám milou vnučku, která studuje na univerzitě otázky vývoje a mutace života.

Vysvětlila mi, že to, co probíhá dnes je jen jednou z variací – a naštěstí ne tou nejdramatičtější - již lidstvo i ostatní tvorstvo a vlastně celá příroda a celý vesmír v průběhu mnoha milionů let své existence prošlo. A otázka diabetu je v tomto procesu jen nepatrným zrníčkem prachu. A záleží jen na nás, jak jsme schopni tento složitý přírodní stav svými nedokonalými smysly pochopit a vyvodit z něj pro současného člověka vhodné závěry.

A tak se nezlobte, nebyl-li jsem dost srozumitelný, i když jsem se o to sebevíc snažil a svou zdravotní vám předávám v hluboké úctě k vaší trpělivosti.

Myslím na vás denně a přeji vám pevné zdraví a bohatou tělesnou i duševní sílu při vaší záslužné a radostné činnosti.

Váš Jindřich Šimurda